

gaaende Prøvelse af denne Sag. En lignende Henstilling vil jeg tillade mig at gøre med Hensyn til den anden Post under Nr. 266 om Indretning af et Gymnastikhus for studerende. Ogsaa her udtalte den ærede Ordfører sig velvilligt og sympatetisk overfor Forslaget, men henviste til, at det i den nuværende Stillelse er fremkommet paa et meget sent Tidspunkt og med en Ændring i Planen, som er fremkaldt af Gymnastikkommissionens Erklæring, men som Udvalget ikke ret har faaet Tid til at prøve. Jeg nærer den varmeste Interesse for denne Sag og anser det for at være i høj Grad ønskeligt, at der gives de studerende Lejlighed til saadanne Legemsøvelser, som der kunde finde Sted, og som de nu kun altsfor lidt faa Lejlighed til at øve. Jeg tror, det vilde være af største Betydning for det hele Studium, om saadanne Legemsøvelser kunde gaa jævnsides med det anstrengende aandelige Arbejde, og jeg tror, den hele Sag, som her foreligger, er saa vel overbejst og saa vel grundet, at en nærmere Prøvelse af Udvalget utvivlsomt vilde føre til den Erkendelse, at dette Gymnastikhus bør bevilges. Det maa jo da ogsaa siges at være i god Samklang med Forholdene ved alle Landets øvrige Skoler, at man lægger Vægt paa Gymnastikken. Over lærde Skole her i Landet har jo sit Gymnastikhus, og Universitetet er altsaa den eneste og højeste Anstalt, som savner et saadant, medens der ogsaa som bekendt ved andre Universiteter, særlig i de skandinaviske Lande, findes saadanne Gymnastikhuse og Vejledning for de studerende til at gymnastisere. Det maa endelig utryffeligt erindres, at dette Gymnastikhus ikke er foreslaaet opført af de almindelige Statsmidler, men af Kommunitetet, altsaa af et Fond, der har sit særlige Formaal: at tjene de studerendes Interesser. Jeg nærer derfor det Haab, at en fornøjet Overvejelse, naar den foregaar paa et tidligere Tidspunkt, end det har været Tilfældet i Aar, vil bringe Udvalget til at stille sig gunstigere overfor Sagen, end det i Aar har stillet sig, og i den Forventning er det, at jeg tillader mig at henstille til den højtærede Minister, om det ikke ogsaa for denne Sags Vedkommende vilde være heldigt i Øjeblikket at lade denne Sag hvile og altsaa tage Forslaget tilbage. Jeg beklager, at Fler-tallet heller ikke i Aar har været villigt til at gaa ind paa den foreslaaede Lønning til Professorerne Seidelin og Aug. Thomsen. Det er jo endnu usikkert, hvor vidt Lovforslaget om Polyteknisk Læreanstalt vil blive gennemført i denne Samling, men skønt jeg nærer Haab der om, vilde jeg dog

have ønsket, at denne Bevilling var bleven bevilget.

Den følgende Bevilling under Nr. 368 angaar en lille Bevilling af 600 Kroner til Ansættelse af en Assistent for Lærerne i Matematik ved polyteknisk Læreanstalt. Jeg beklager meget, at Fler-tallet ikke har villet gaa ind paa den. Det er en Udgift, som jeg anser for i høj Grad nødvendig og i de studerendes Interesse. Der lægges nu saa stort Vægt paa de paagældende Professorer i Matematik, at disse Øvelser ikke vilde kunne finde Sted i det Omfang, som maa anses for nødvendigt, naar de ikke faa den fornødne Assistance dertil. Det maa ogsaa erindres, et Forholdet her er et noget andet end ved Universitetet, idet Øvelserne ved Polyteknisk Læreanstalt snarere indtage et Mellemtrin mellem Universitetsundervisningen og Skoleundervisningen, og vi finde derfor ogsaa, at der ved en Række af Øvelser paa polyteknisk Læreanstalt findes Assistance ansat til at bistaa Lærerne ved de praktiske Øvelser. Det er kun noget ganske lignende, der her forlanges for Læreren i Mathematik, og den Opgave, der her forlanges af ham, er saa tidskrævende, at den ikke vil kunne udføres af ham uden denne Assistance. Forholdet vil da blive enten det, at Øvelserne helt bortfalde, eller de studerende maa søge Assistance hos Manuduktører for egen Regning, hvad der jo vil forbyde Undervisningen ikke saa lidt. — Vedrørende Forslagene til de lærde Skoler og Sorø Akademi skal jeg kun bemærke med Hensyn til Forslaget om en forhøjet Betaling for Timeundervisning, at det ganske vist er forekommet Mindretallet, at Forslaget i det Omfang, hvori det er stillet af den højtærede Minister, er for vidtgaaende, men at det derimod forekommer os, at en Del af Forslaget er særdeles vel begrundet. Vi erkende, at for saa vidt det gaar ud paa at give de fast ansatte Adjunkter en højere Betaling for deres Timeundervisning, vilde det være et ikke paaregnet Supplement til Løven om de lærde Skolers Lønninger, som gennemførtes i Fjor, men det forekommer os, at de Lærere, der ikke have fast Ansættelse som Adjunkter, de egentlige Timelærere have et besøjet Krav paa at faa en bedre Betaling. Det maa dog indrømmes, at 1 Kr. for Timen er overordentlig lidt, og det vilde ikke være urimeligt at gaa op til det af Ministeren foreslaaede Beløb 1½ Kr. pr. Time, men i alt Fald maatte et mellemliggende Beløb anses for at være en naturlig og rimelig Konsekvens af den nysnævnte Lov om de lærde Skolers Lønninger, idet det kun gaar ud paa at forbedre ogsaa de Læreres